

Izabela Drobotowicz-Orkisz

Dyrektor Teatru Hagiograf

Głos jako najważniejsze spoivo w relacjach międzyludzkich.

Strona | 6

Postępowanie się językiem, wysoko rozwiniętym systemem komunikacji, jest umiejętnością przypisaną jedynie człowiekowi. Z natury rzeczy komunikowanie się zawiera w sobie oczywistość istnienia relacji. Gdyby tym narzędziem – językiem, postępowano się tylko w piśmie wzajemne odniesienia międzyludzkie pozbawione byłyby zapewne większości, o ile nie wszystkich uczuć i emocji. A zatem dopiero przeniesienie słów w sferę akustyczną pozwala ludziom nawiązać prawdziwe więzi.

Mówienie jest czynnością niezwykle złożoną, na którą składa się wiele procesów mózgowych i fizjologicznych. Człowiek uczy się tego we wczesnym dzieciństwie wskutek naśladownictwa. Opracowania naukowe przypadków zupełnego odosobnienia dzieci wskazały jak wysoką koniecznością jest danie wzorca przez współobecność, przez mówienie do dziecka. Bez wątplenia dlatego natura wyposażyła kobietę-matkę w taką łatwość. Odrzucone dzieci nie mówią, co najwyżej wytwarzają autonomiczny język.

Ludzki głos jest nośnikiem treści, ale także naszych emocji i uczuć, których prawdziwość objawia się zarówno w intuicyjnym, przekonującym i prawidłowym doborze barwy i intonacji głosu, jak i w postawie ciała.

Spróbujcie Państwo zgodnie z powyższym zdaniem wykonać pewne ćwiczenie. Najlepiej we dwójkę lub kilka osób, by miał kto ocenić siłę przekonywania, ale i zabawa jest przednia. Proszę stanąć w swobodnej postawie przed stołem czy biurkiem i pozwalając sobie na intuicyjne ruchy ciała, wypowiedzieć to samo zdanie z różnym zabarwieniem emocjonalnym:

1. Jesz trzeciego schabowego? – pytanie
2. Jesz trzeciego schabowego. – twierdzenie
3. Jesz trzeciego schabowego! – oburzenie

4. Jesz trzeciego schabowego... – ironia
5. Jesz trzeciego schabowego? – zdziwienie
6. Jesz trzeciego schabowego!?! – zazdrość i żal

To samo zdanie, gdy zabrzmii wypowiedziane, może wyrażać skrajnie różne emocje, zadziwiająco inny przekaz. Jeśli nasz przekaz nie znajdzie jednoznacznego odzwierciedlenia w głosie i w ciele, to komunikat zostanie istotnie zafałszowany.

Jeśli jest naszą potrzebą budowanie dobrych relacji interpersonalnych, musimy dbać o klarowność własnych wypowiedzi. Składa się na nią: stosowanie prawidłowej konstrukcji zdaniowej i zasad wymowy, dbałość o artykulację i dykcję, akcent logiczny w zdaniu, adekwatna barwa i intonacja głosu oraz odpowiednie pauzy w mówieniu. Mam nadzieję, że „sprawa trzeciego schabowego” zwróciła Państwa uwagę na te niezwykle istotne aspekty.

INFORMACJA O AUTORZE

Mgr **Izabela Drobotowicz-Orkisz** jest aktorką, producentem, scenarzystą oraz reżyserem. Absolwentka Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Prowadzi autorskie kursy w tematyce pracy głosem i wizerunku osobistego. Wykłada przedmioty z dziedziny kultury żywego słowa i autoprezentacji na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie. Szkoli grona nauczycielskie z ramienia Małopolskiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli oraz Krakowskiego Instytutu Rozwoju Edukacji. Jest członkiem fundacji naukowej Instytut Karola Wojtyły. Od 20 lat prowadzi w Krakowie teatr słowa, który kontynuuje linię Teatru Rapsodycznego – Teatr Hagiograf. Redaktor czasopisma „Społeczeństwo Informacyjne”.